

L Tereza Magdálková, 10 let
I Eliáš Družbík, 9 let
D Veronika Vlčková, 12 let
U Petra Čumíčková, 13 let
Š písmo John Sans
K Nikol Chumlenová, 12 let
A Alžběta Omelková, 13 let

zuška
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

č. **0** květen
2019

občasopis



MMXIX-MCMXXXIX=LXXX



foto Marek Malbúšek

Vážení čtenáři, rodiče, žáci a všichni přátelé
Základní umělecké školy v Uherském Hradišti,

vítám vás na stránkách našeho nového časopisu s poetickým názvem Liduška. Rádi bychom vám zde představovali bohatý život naší školy. Pokud je hlavním cílem školy žáky naučit zvládat problematiku daného oboru, my jdeme ještě dále. Uvádíme naše mladé umělce přímo do praxe a umožňujeme jim podílet se na pestrém kulturním životě, kterým je Slovácko pověstné – i díky naší Zušce.

Nulté číslo Lidušky představuje Zušku v celé šíři záběru tak, abyste se mohli s naší nabídkou dobře seznámit. Málokdo zná školu tak dobře jako její školník – právě on to je, kdo v tomto čísle představuje holčičce, která se shodou okolností také jmenuje Liduška, všechny obory a oddělení.



Luka Dincic, 12 let

Další čísla (příští v září) již budou přinášet zprávy, rozhovory, reportáže i obrazy přímo „z terénu“. Na obsahu se podílejí nejen učitelé, ale i žáci naší školy – těším se, že stránek s výhradně jejich náplní bude přibývat.

Přeji vám příjemně strávený čas s naší Liduškou.

Jiří Pospíchal ředitel ZUŠ UH

LIDUŠKA **zuška** UHERSKÉ HRADIŠTĚ

občasopis – vychází 4× ročně
číslo 0/19 • 6. 5. 2019 • Uherské Hradiště

evidenční číslo: MK ČR E 23647

vydavatel:

Základní umělecká škola
Uherské Hradiště

Mariánské náměstí 125
686 01 Uherské Hradiště
IČO: 46254323

www.zusuh.cz

ředitel školy: **Jiří Pospíchal**
neoznačené texty: **Stanislav Nemrava**
grafika a sazba: **Michal Stránský**
neoznačené fotografie a obrazy:
pocházejí z archivu ZUŠ

tisk: **Agentura NP Staré Město**

Jak vypadá Liduška?

Ne všichni už dnes vědí, jak se Základní umělecké škole kdysi oficiálně říkalo. Byla nejdříve Hudební školou, Hudebním ústavem, potom zase Hudební školou a od roku 1960 Lidovou školou umění, které dlouhé roky nikdo neříkal jinak, než „Liduška“. V roce 1990 byla přejmenována na základní uměleckou školu a její dívčí jméno začalo v souvislosti s uměleckým vzděláváním pomalu upadat v zapomnění. Se soutěží na název časopisu naší školy se však toto libozvučné dívčí jméno znovu vynořilo, a jak vidíte, vítězně se usadilo na obálce nultého čísla. Dokonce toto čiperné děvče zahájilo s naším školníkem na následujících stránkách řeči o tom, co vlastně ve škole učíme. Chybí nám tedy jedině. Zjistit, jak dívka jménem Liduška vlastně vypadá. Proto jsme se rozhodli vypsát další soutěž, tentokrát výtvarnou. A bude na to spousta času až do konce tohoto školního roku. Kdo vyhraje, dostane tentokrát dárkový koš. Své návrhy – fotografie obrázků Lidušky (i mobilem) zasílejte na adresu zusuh@zusuh.cz.

RECITACE! Hodiny recitace mi tam vypadly!!!
Hluboce se stydím a omlouvám, dá se to tam ještě doplnit??
(z e-mailu E.J. :-)

3 otázky pro 3

Uměleckým kvasem zahlceni v současnosti ovšem nezapomínáme na blízkou i vzdálenější minulost. Oslovili jsme proto tři osobnosti různého věku i rozpoložení, aby nám napsaly o svém vztahu ke své Elementární Alma Artmáter.

Mladé divadelní a filmové herečky **Evy Joseffíkové** jsme se zeptali: **Jak proběhlo tvoje první setkání s naší staříčkou budovou?**

Mé první vzpomínky na naši Zušku jsou staré více jak čtvrt století. Seděla jsem na pavlači. Napučené tříleté dítě, kterému se tehdy podařilo kompletně rozložit hodinu loutkáře. Mamka se se svými žáky kvapně rozloučila a já tehdy pocítila škodolibé zadostiučinění. To jen tak hádám. Co si však s jistotou pamatuju, je právě ta pavlač, která mě, panelákové dítě, naprosto fascinovala. Pár let později už jsem byla starý mazák. Flétna, nauka, výtvarka, zpěv, koncerty v baletním sále. Víc jak deset

let strávených v této budově, přesto mi nikdy nezevšedněla. Útulné učebny s plakáty koncertů mých učitelů, keramická pec v „domečku“, školník proměňující se po dvorku, schody ochozené tak, že by se po nich dalo dolů klouzat a tajemná zákoutí v horních patrech, kde jsem sice žádnou hodinu neměla, ale i tak jsem tam chodila na průzkum. Ovšem sentiment stranou. Jsem šťastná, že se brána této budovy opět po letech otevřela nadaným žákům a učitelům a poskytuje jim zázemí odpovídající dnešku. Gratuluju!

Od **Jiřího Pavlici**, hudebníka, skladatele a uměleckého vedoucího muziky Hradišťan jsme se chtěli dozvědět, jak vzpomíná na své učitele. Dopadlo to takto:

Ze vzpomínek na moji milou ZUŠ (tenkrát LŠU) a mé milé pány učitele hudby té doby jsem se vypsál již v minulých příspěvcích k 60. a 70. výročí školy. Úplně novou etapou bylo pro mě její navštěvování v posledních deseti letech, kdy jsem chodil do vyučování se svými dětmi. Mně se hudba stala celoživotním povoláním, koníčkem a posláním a jsem za to vděčný. Proto rád konstatuji, že se úroveň současných pedagogů a jejich výuky výraz-

ně zvedla a zprofesionalizovala a že uherskohradišťská ZUŠ má své výjimečné postavení v naší republice nejenom počtem svých žáků, ale především svými výsledky na nejrůznějších soutěžích a přehlídkách. Hlavně však její absolventi zůstávají nadále aktivními muzikanty v nejrůznějších souborech, které přispívají k hudebnosti a všeobecné kulturnosti nejen našeho kraje, a tím i ke kráse a plnosti života každého z nás. To je devíza, které bychom si měli v dnešním pragmatickém světě vážit. Ať se vám všem, milí hudební kolegové, daří naplňovat své krásné poslání.

Karlu Dýnkovi, učiteli hudby, varhaníku, zakladateli a dlouholetému sbormistru **UHDS** et cetera jsme položili otázku rázu pedagogického. **Jaké byly vaše začátky v naší škole?**

Na tehdejší LŠU jsem nastoupil jako učitel hry na klavír a akordeon, učil jsem v letech 1965 až 1989. Na tuto dobu vzpomínám velmi dobře. V roce 1973 jsem začal vyučovat také sborový zpěv, kdy jsem začínal přibližně s dvanácti žáky a jejich počet se postupně rozrostl až na pětáctičlenný sbor, základ pro pozdější Uherskohradišťský dětský sbor. Navštěvuji koncerty ZUŠ a s radostí zjišťuji, že talentovaných dětí je stále dost. Také to pokládám za velký úspěch učitelů, kteří mají dnes lepší vzdělání než v minulosti, navíc sami

hudbu aktivně provozují. Systém základního hudebního školství v České republice je velmi vysoce hodnocen a oceňován i v celosvětovém měřítku. Je jedinečný. V zahraničí takto dobře základní školství podchyceno není, je to obrovská devíza.



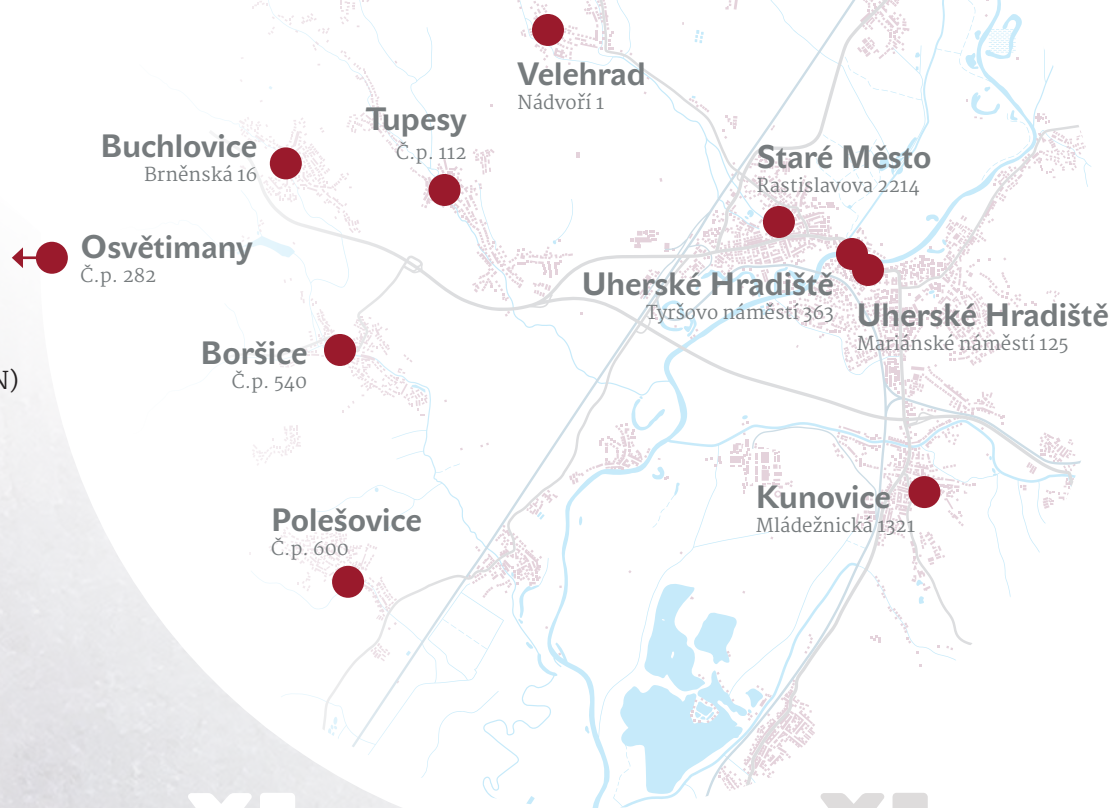
Valerie Maříková, 10 let



Eliška Bavorová, 9 let



Nikol Chumlenová, 12 let



zuška

zuška

přehled nabídky

místa výuky

klavírní oddělení

- klavír

oddělení klávesových nástrojů

- elektronické klávesové nástroje (EKN)
- varhany
- akordeon

oddělení smyčcových nástrojů a cimbálu

- housle
- viola
- violoncello
- kontrabas
- cimbál

oddělení dechových a bicích nástrojů

- zobcová flétna
- příčná flétna
- klarinet
- saxofon
- trubka
- baskvídlovka
- trombon
- bicí

kytarové oddělení

- kytara
- elektrická kytara
- baskytara

pěvecké oddělení

- sólový zpěv

hudební nauka

- příprava

hudební obor

Pavel Štulír
+420 736 473 997
pavel.stulir@zusunh.cz

výtvarný obor

Martin Šimčík
+420 572 551 489
martin.simcik@zusunh.cz

taneční obor

Jana Trubačiková
+420 736 473 999
jana.trubacikova@zusunh.cz

literárně dramatický obor

Hana Nemravová
+420 736 473 996
hana.nemravova@zusunh.cz

- plošná a prostorová tvorba
- multimédia
- fotografie a nová média
- příprava na školy

- základy tance klasického, lidového a současného
- taneční praxe
- tvorba pohybových variací
- improvizace

- divadlo
- sborový a sólový přednes
- literatura a tvůrčí psaní
- komunikace
- a veřejné vystupování

Osvětimany

Č.p. 282

Jakub Špalek, DiS.

+420 734 422 730

jakub.spalek@zusunh.cz

- EKN
- akordeon
- housle
- kytara
- sólový zpěv

Polešovice

Č.p. 600

Pavel Berka, dipl.um.

+420 608 777 237

pavel.berka@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- zobcová flétna
- klarinet

Boršice

Č.p. 540

Jakub Špalek, DiS.

+420 734 422 730

jakub.spalek@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- akordeon
- housle
- zobcová flétna
- klarinet
- saxofon
- kytara

Buchlovice

Brněnská 16

MgA. Josef Kryston

+420 608 404 359

josef.kryston@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- housle
- zobcová flétna
- klarinet

• tanec

• divadlo

Velehrad

Nádvoří 1

Mgr. Jakub Macek

+420 777 149 081

jakub.macek@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- varhany
- housle
- zobcová flétna
- příčná flétna

Tupesy

Č.p. 112

Jakub Špalek, DiS.

+420 734 422 730

jakub.spalek@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- zobcová flétna
- klarinet
- saxofon

Staré Město

Rastislavova 2214

+420 572 541 240

Radim Snopek

+420 734 422 729

radim.snopek@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- housle
- zobcová flétna
- klarinet
- trubka
- baskřídlovka
- kytara

• výtvarka

• tanec

• divadlo

Kunovice

Mládežnická 1321

+420 572 548 196

Mgr. Olga Strašáková

+420 605 202 483

olga.strasakova@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- zobcová flétna
- klarinet
- saxofon
- trubka
- baskřídlovka
- kytara

• výtvarka

• tanec

• divadlo

Uherské Hradiště

Mariánské náměstí 125

• ředitel MgA. Jiří Pospíchal

+420 734 787 746

jiri.pospichal@zusunh.cz

• zástupce ředitele Pavel Štulír

+420 736 473 997

pavel.stulir@zusunh.cz

- klavír
- EKN
- varhany
- akordeon
- housle
- viola
- violoncello
- kontrabas
- cimbál
- zobcová flétna
- příčná flétna
- klarinet
- saxofon
- trubka
- baskřídlovka
- trombon
- bicí
- kytara
- elektrická kytara
- baskytara
- sólový zpěv
- hudební nauka

Uherské Hradiště

Tyršovo náměstí 363

+420 572 551 489

+420 736 473 998

zusunh@zusunh.cz

- zástupkyně ředitele Radmila Doskočilová
- +420 603 184 491
- radmila.doskocilova@zusunh.cz
- kancelář
- ekonomický úsek

• výtvarka

• tanec

• divadlo

www.zusunh.cz

• hudba

ZUŠ + Hradišťánek

Již přes třicet let s dětským folklorním souborem spolupracují generace cimbálových muzik pod vedením Pavla Štulíra, dodnes jsou jeho základní hudební oporou. Společně nastudovali mnoho tanečních pásem a komponovaných pořadů, s kterými pravidelně vystupují na slavnostních premiérách souboru, ale také na folklorních festivalech a přehlídkách nejen po celé republice, ale i daleko za jejími hranicemi (Anglie, Německo, Turecko, Kypr, Španělsko, Polsko). Ve spolupráci natočili dvě CD (1999 Husličky a písničky, 2015 Hradišťánek), malí zpěváčci souboru také již mnohokrát vystoupili na koncertech školy. Spolupráci tanečního oboru školy s Hradišťánkem dlouho reprezentovala učitelka ZUŠ Ladislava Košíková, která ho například celovečerního tanečním studiem přizvala k natáčení společně se svým filmem Rok na vsi na hudbu Jiřího Sternwalda pro Českou televizi, významnými společnými akcemi byly pořady Špalíček Bohuslava Martinů a projekt Broučci Otmarů Máchy učitelky Jany Trubačikové.

nauka

vedoucí oddělení přípravné hudební výchovy a hudební nauky:
Magdalena Uhrová
magda.uhrova@zusuh.cz • +420 572 551 489

Liduško, kdybys měla pět roků, byla bys ideální žák pro přípravku. Tam se pořád zpívá, tleská a do něčeho tříská – tedy pardón, rytmicky spontánně projevuje na Orffův instrumentář. Součástí předmětu je i hudební turistika ze dveří do dveří k seznámení s jednotlivými hudebními nástroji. Ale ty už těch svých sedm roků máš a už jsi i rozhodnutá, tak vzhůru k hudebnímu vzdělávání. Kromě hodiny na nástroj budeš mít i takzvanou nauku, která ti pomůže při hraní vykouzlit z not krásné melodie.

smyčce

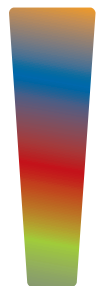
vedoucí smyčcového oddělení: **Pavel Štulír**
pavel.stulir@zusuh.cz • +420 572 551 489 / 736 473 997

Liduško, stejně jak tebe, i mě zajímalo, co se na naší škole vyučovalo v době, kdy vznikla. Ano, byly to housle a klavír. Těch prvních houslistů bylo asi deset, dnes je v naší škole dětí a mladých lidí, kteří drží v ruce smyčec, víc než sto. Ale já tomu rozumím. Na každém rohu je cimbálová muzika, ta má svůj taneční soubor a pěkné děvčice, a kdo drží v ruce housle, je borec. V každém dospělém souboru, orchestru, nebo cimbálové muzice určitě najdete muzikanta, který studoval v hradišťské zušce. V některých případech zůstali spolu i po dokončení školy a úspěšně koncertují doma i v zahraničí. Takové ty Cifry, Harafice a další. A mimo to, kdo myslíš, že je po několikaleté absolutním vítězem celostátního kola soutěže lidových nástrojů? Ale nejsou to jen housle, po jejichž strunách kloužou smyčce jak vlakové soupravy, které nesmí vykolejit. Máme violisty, kontrabasisty a violoncellisty. Hráči se kamarádí v souborech a orchestrech, kde se musí velice dobře navzájem poslouchat. Vozím jim na koncerty na káře ty kontrabasy. Posledně jsem jim pomáhal na celostátním kole v Olomouci. No, jak těm to znělo, i cenu dostali. Naši učitelé říkali, že ty děcka nemusí být všichni profesionální umělci, ale hlavně skvělí amatéři, kteří budou mít hudbu jako svůj koníček a muziku budou vnímat jako vyškolený posluchač. Dodnes mě mrzí, že jsem se sám nenaučil na ty housle. Třeba bych také jak ty naše děcka hrál na koncertech s profesionály, chodil v Prostřední ulici s houslemi na zádech v takovém tom batohu a říkal Umíme hrát!



Úspěch, který bere dech!

Ústřední kolo soutěže **komorní hry s převahou dechových nástrojů**
25.–28. 4. 2019 v Liberci | 1. místo: **Komorní trio Alžběta Blahová, Petr Polách, Jan Kallus** | 1. místo: **Trumpetové trio Matyáš Ondrůšek, Jakub Krchňáček, Jakub Skopal** | ocenění za mimořádný interpretační výkon: **Matyáš Ondrůšek** | 2. místo: **Žesťové kvarteto František Ševeček, Václav Výstup, Martin Šilhavík, Marek Nožička** | vyučující: Jana Orechovská, Petra Foltýnová, Ivo Horký, Martin Baláž.



klavír

vedoucí klavírního oddělení: **Jana Hanáčková**
jana.hanackova@zusun.cz • +420 572 551 489

Liduško, co myslíš, že je ta velká skříň tady v rohu nebo vedle v té velké místnosti na jevišti? Je to strašidelný nástroj plný tajemství, který otevře své černé křídlo a vypustí nějakého Krakena? Pojd', půjdeme blíž. Neboj se. Otevřeme pomalu víko! Jejda – klávesy. Střídají se v osmi oktávách bílé a černé vedle sebe se svou úhlednou důstojností, radost pohledět. A radost se jich dotknout. Víš, já si vždycky, když zamykám školu, trochu málo zapreluduji. Jen tak podle nálady, co zvládnou mé dva ukazováčky. Ale tomu, kdo u nás chodí do hodin klavíru a doma poctivě cvičí, a kdo tedy umí na klavír opravdu hrát, klavír buď zpívá, skotačí, směje se či pláče nebo vypráví celé příběhy. Víš, mám takový památníček a občas si tam nechám napsat něco od našich žáků. Podívej: „Hrát na klavír mě moc baví. Je to prima, i když musím hodně pracovat a překonávat různé překážky (...) hra na klavír mě dokáže přenést do jiného světa a oprostí od každodenních starostí. A to je to, co mě na tom každou strávenou hodinu u klavíru víc a víc zajímá... otevřel mi dveře do světa hudby, kde je mi krásně... hra na klavír byla zpočátku velká práce, kterou ale ten krásný nástroj odměnil tím, že jsem se mohla stát vším, čím jsem chtěla být. Vílou, ježibabou, sluncem, nocí, loukou i třeba motýlem. To všechno umí klavír vyčarovat jen za pomoci prstů. Dnes už léčím lidi ve své ordinaci, ale klavír je stále můj kamarád.“ Tak vidíš, Liduško. Když se přihlásíš do klavíru, můžeš být potom třeba i tou doktorkou.



dechy

vedoucí dechového oddělení: **Martin Baláz**
martin.balaz@zsusun.cz • +420 572 551 489

Liduško, dýchat se dá všelijak. To víš. Buď jen tak odfukuješ, ale když dostaneš do ruky něco dřevěného nebo plechového, a ono je to flétna nebo trubka či saxofon, máš hudební nástroj, do kterého vdechneš život a on začne zpívat. Můžeš si vybrat. V naší škole ti nabízíme zobcovou a příčnou flétnu, klarinet, saxofon, trubku, baskřídllovku, trombon a od nového školního roku přibude i hra na lesní roh. Ale nebudeš hrát jenom sama. Máme tu komorní soubory a velký dechový orchestr, který si získal obdiv posluchačů například svými filmovými melodiemi. A když jsme u toho obdivu – mezi našimi žáky je řada úspěšných mladých umělců, z nichž mnozí uspěli, ba i zvítězili v krajských či následně v ústředních kolech národní soutěže základních uměleckých škol, jež pořádá Ministerstvo školství. V minulém roce to například byli trumpetisté Matyáš Ondrušek, Sebastián Horký, klarinetistka Alžběta Blahová, flétnistky Valerie Maříková a Kamila Holčíková. Někteří z našich žáků tak zažili pocit být nejlepší muzikant ve svém oboru v republice. Není to vždycky však jen o úspěších, ale i o zdraví. Deset doktorů z deseti doporučuje hru na dechové nástroje alergikům a astmatikům, ale také zdravým dětem jako prevenci onemocnění horních cest dýchacích. V dechovém oddělení máme i bicí nástroje. Néé, nejsou to nástroje na trestání, jsou to bubny a všelijaká cinkátka a klepátka pro folkové, ale i rockové hráče. Ty budeš potřebovat ve své budoucí kapele. Že.



Gabriela Miléřová, 13 let

zpěv

vedoucí pěveckého oddělení:
Ivana Zámečnicková
ivana.zamecnikova@zusuh.cz
+420 572 551 489

Liduško, jestli nechceš být celý život hudebním šerpou, který tahá na zádech klavír, bude ti stačit ten tvůj nástroj, se kterým ses narodila. Ano, to je ten první zvuk, který od tebe slyšela maminka. Tvůj hlas. Pravda, byl trochu nekultivovaný, ale časem a v naší škole se může stát zcela výjimečným hudebním nástrojem. Totiž zpěvák, jako jediný hudebník, může na své posluchače zapůsobit nejenom barvou a krásou svého hlasu, ale i přesvědčivým textem skladby a svým nenapodobitelným výrazem. To je to, co máš, Liduško, teď. Nenapodobitelný výraz. Naše paní učitelky velmi dbají o zachování přirozeného dětského hlasu u začátečníků a dokonce napravují i takové to, co nevím, co to je to vadné logopedické. Jejich žáci jsou ale správně hlasově hygieničtí a pěvecky techničtí, říkaly. A že budou umět zpívat úplně všecko od lidovek, umělých písniček, přes díla starých mistrů – i těch romantických – až po skladby ze světové i české muzikálové tvorby. No, a když ty budeš od nás dobře technicky vybavená a budeš mít hudební vkus, otevřou se ti snad každé dveře, do kterých se budeš chtít prozpívat. Jo, a třeba naše pěvecké sbory, ten hlavní se jmenuje Uherskohradištský dětský sbor neboli UHDS, se už prozpívaly k mnoha pochvalám, uznáním a oceněním na různých soutěžích a přehlídkách. A do sboru chodí i kluci, Liduško.



Karolína Šimonová, 9 let

kytary

vedoucí kytarového oddělení: **Lukáš Frýbort**
lukas.frybort@zusuh.cz • +420 572 551 489

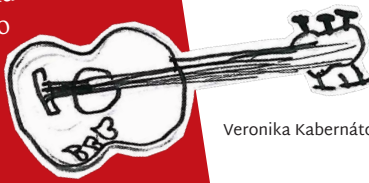
Liduško, víš co je to chordofon? Já studuji dálkově na mobilu Wikipedii a už mám děsně ohlazený palec, ale vím, že je to podle Sachs-Hornbostelovy klasifikace dle chvějících se strun kromě jiných strunných nástrojů i kytara. Já sám na ni také hraji. U nás ve škole se v kytarovém oddělení začíná klasickou technikou podle not. Kytara je totiž nástroj, na který se snad ve všech hudebních žánrech hraje kromě sólové hry i to, co umím já – doprovod mých hlasových vibrací. Nejdříve se zabývají jednohlasými melodiemi, například lidovými písničkami, později se k nim přidá basový doprovod, rozložené akordy a složitější vícehlas. A s tím jdou spolu také doprovody písniček podle akordových značek, jakože třeba večer k ohni nebo na folkové jamboree. Na klasickou kytaru se u nás hraje hudba všech žánrů. Od té staré, přes klasickou až po moderní. A to nejen jazz nebo blues, ale i úpravy hudby rockové nebo populární. Máme tu také kytary elektrické – i basové. Kdy-

bych mohl, tak chodím do kytarového souboru – ten je od pátého ročníku povinný – složil jsem totiž Školnické blues, takže bychom ho jako zahráli. No, prý to nejde. Asi jsem moc dobrý a žáci by se vedle mě styděli. Ale chodím na semináře – oni tomu říkají workshopy. Naposledy se mně velice líbil francouzský kytarista Alexandre Glize, který naše žáky nejen učil, ale nakonec i na koncertě sám předvedl svou virtuózní hru. To bych teda neuměl. Tak si aspoň ve školním sklepě se svolením pana ředitele založím kapelu. A ty bys v ní, Liduško, mohla být druhý kytarista. Bereš?

Bigbít a nebigbít

vedoucí snového oddělení elektrických kytar
a zkušebny ve sklepě: **Martin Deyl**
martin.deyl@zusuh.cz • +420 572 551 489

Liduško, ty, kdybys měla doma sklep, jak my máme v budově na Tyršově náměstí, a udělala jsi z něho zkušebnu, tak bys založila minimálně sedm kapel – na každý den v týdnu jednu. V pondělí se bude hrát bluesrock, v úterý black metal, ve středu techno, ve čtvrtek folk a v pátek country. V sobotu bude společné jamování, v neděli ambient. Prostě hudba pro každého. Klíče mám já a pan vedoucí oddělení a jen tak někomu je nepůjčím. Pouze našim školním souborům. A rozjedeme to už od září 2019. Howgh.



Veronika Kabernátová, 9 let

klávesy



vedoucí oddělení elektronických klávesových nástrojů:
Mgr. Lenka Bednářová
lenka.bednarova@zusuh.cz • +420 572 551 489

Liduško, já ti rozumím. Vaši ti nechtějí koupit klavír, protože máte malý byt a stejně pořád pendlujete mezi panelákem a chatou. Poříd' si elektrické klávesy, strč tam sluchátka a máš po problému. Vleze se to do auta a sou-sedi o tobě nevědí. U nás ve škole na to máme speciální keyboardové oddělení. To už je trochu taková věda. Tam se neučí jen hrát, jakože na klavír. Ona ta digitální mašina je vybavená automatickými doprovody, generátory rytmů, a tak podobně. Chvilku to hraje jak housle, varhany, trumpeta, umí to i zvuky, které jsi slyšela jenom ve Starwars nebo Avatarovi jedna. Už jsem tady zavadil o pojem varhany. U nás se učí klasické pedálové, takové jak jsou v kostele. Tam každá ruka a každá noha dělá něco jiného. Pro mě děs. Ty děcka ale na to šlapou jedna báseň a Sebastian Bach by z nich měl velikou radost. Varhaníků a varhanic je potřeba. Kostelů je moc. A pozor. Je tu ještě jeden důležitý nástroj – akordeon. Je všestranný a umí toho hodně. Můžeš ho brát všude s sebou a můžeš hrát v nějaké kapele nebo i sama jak Radůza. Akordeonisté hrají od lidovek přes country, jazz a populární hudbu, ale krásně na něm zní i skladby starých mistrů. A co teprve šansony. Když se dáš dohromady s houslemi, flétnou, kytarou nebo dalšími nástroji, paráda. Ano, aby hrál, musí se u něj tahat za měch, ale to zvládneš. Tahají za to kluci i holky. Nejdříve na malé nástroje, potom na ty s velikými rozsahy. Prostě kráčející kapela se zpěvákem a bez električky! Když budeš dobrá, můžeš na hrát se symfoňákem nebo až vyrosteš na svatbách, po hospodách nebo v kapele s Mišíkem. Tak do toho.

Uherské Hradiště

hudební obor: 29.–30.5. 13–18.00 dodat. zk. 6.6. 13.00

výtvarný obor: 27.–31.5. 13–17.00 dodat. zk. 7.6. 14.00

literárně dramatický obor: 3.–4.6. 14–17.00

dodat. zk. 26.–27.6. 14–17.00

taneční obor: 5.–6.6. 14–17.00

dodat. zk. 17.6. 15–17.00

Boršice 27. 5. 13–17.00

Buchovice

taneční obor: 27.5. 15–17.00

hudební obor: 31.5. 15–17.00

Kunovice 27.–30.5. 13–17.00

Tupesy 28.5. 13–17.00

Velehrad 29.5. od 17.00

Staré Město 30.5. 13–17.00

Polešovice 30.5. 13.30–17.00

Osvětimany 31.5. 13–17.00

Talentové zkoušky

Váš dodavatel hudebních nástrojů

www.clarina.cz

• výtvarka

vedoucí výtvarného oboru: **Martin Šimčík**
martin.simcik@zusuh.cz • +420 572 551 489

Liduško, také se mně líbí třídy výtvarného oboru. V některých je zdánlivě nepořádek, ale není to nepořádek jak u mě ve školníkárně. Je to organizovaný shluk výtvarných potřeb, inspirativních předmětů a hotových výtvorů, které jsou připravené vycestovat do nějaké galerie. Naši učitelé mají napsané na čele, že výtvarné umění je svět plný nespoutané radosti z objevování, her s barvami, liniemi, svět pokusů (i omylů), svět okouzlení a kouzlení: jak se z obyčejné čáry stane tvář, jak se uprostřed zimy zrodí rozkvetlá louka, jak cestovat v čase i prostoru za dávnými kulturami či za zvířaty. Rád bych si někdy mezi ně sedl a kreslil, maloval, modeloval, konstruoval. Třeba by mě také připravili na zkoušky na střední či vysoké školy s výtvarným zaměřením. A někteří jsou dokonce i multimediální. Učí se animovat, fotografovat. V ateliéru kromě počítačů a profesionálního fotografického vybavení mají i temnou komoru! Zvětšovačky, vývojku, ustalovač, já jim v podstatě fandím. Pořád jim ale musím něco přenášet. Ty jejich výstavy jsou nekonečné: doma v Tyršově galerii, v galerii Slovákého muzea, ve foyeru Slovákého divadla, v galerii Klubu kultury. V kině Hvězda dokonce vystavovali samotní učitelé. A ze soutěží – i celostátních – vozí všelijaké vlnkované ceny, výstava Doteky byla dokonce putovní po republice a před portréty skladatelů, které namalovaly naše děcka, hraje v televizi na housle Pavel Šporcl. Je ti jasné, že se prostě nezastavím. Ale občas si ráno sednu do výtvarné třídy a představuji si, jak bych tam s nimi tvořil, kdyby měli pro mě někde odpoledne volnou židličku.

foto Andrea Somrová, 16 let



Andulka vlnkovaná získala Zlaté pásmo

Zlaté pásmo je prestižní celorepublikové ocenění za výborné pedagogické vedení žáků v současném pojetí výuky výtvarné výchovy. Po velmi úspěšné výstavě Doteky pro nevidomé a spolupráci na televizních Perličkách o hudebních skladatelích bylo jako třešnička na dortu Zlaté pásmo uděleno pedagožce Jitce Magdálkové za projekt Andulka vlnkovaná.

„Třídu jsme proměnili ve voliéru a tím pro děti vytvořili nečekaně inspirativní pracovní prostor. Hravost andulek inspirovala žáky k bezprostřednosti, jejich křehkost a zranitelnost naopak k zodpovědnosti za jejich život,“ popisuje Jitka Magdálková, pod jejímž vedením s andulkami Rory a Čimčou pracovalo přes sedmdesát dětí ve věku 7–13 let. Nejdříve si o andulkách dlouze povídali a seznamovali se s jejich životem i potřebami. Poté do třídy nanosili větve, krmení, aby mohly žít i mimo voliéru. „Bylo úžasné pozorovat, jak dva malí ptáčci ovlivnili výuku a rozsvítili oči našich žáků, což můžete pozorovat i ve výsledném díle,“ upozorňuje pedagožka, která se svými žáky připravila desítky rozmanitých prací různých výtvarných technik i žánrů. Setkání s andulkami malí výtvarníci zachytili z několika pohledů. Všechny použité materiály byly přírodní a techniky v souladu s prostředím přirozeným pro život andulek – papír, pigmenty, kresby, otisky pigmentů, lavírované kresby. Děti si chtějí při svých výtvarných činnostech hlavně hrát. V dětském věku je jejich tvorba hlavně nezávaznou hrou rovnocennou s ostatními hrami. A učitel – výtvarný pedagog by měl děti k výtvarným činnostem postupně vést – od hry k zájmu, od zájmu k zaujetí. **Martin Šimčík**

• tanec




vedoucí tanečního oboru: **MgA. Jana Trubačiková**
jana.trubacikova@zusu.cz • +420 572 551 489

Liduško, každá dívka když zatančí, srdce plesá a mně, když ohrují sníh před okny naší taneční třídy, lopata sama do rytmu poskakuje. A když zatančí kluk, je to energie a síla, to už se vločky našemu chodníku samy vyhýbají. Víím, o čem mluvím, jednu klukovskou třídu máme. Naše čtyři paní učitelky mně to vysvětlily takto: zájemcům o tanec nabízíme bohatou škálu tanečních technik, volnost se vnitřně a emotivně vyjádřit ve vlastních pohybových etudách, možnost rozvíjet představivost, ale také správné držení těla, ladnost a přesvědčivost pohybu. Učí tanci klasickému, lidovému, zabývají se i současnými tanečními technikami. Já, když pendluji mezi dramaťákem a tancem třeba při kontrole topení, sleduji, že oba dva obory mně přijdou v něčem podobné. Oba vyprávějí příběhy. Jedni mluvením, druzí je sdělují pohybem. A kromě toho: jak ty taneční učitelky své žáky vedou k hudbě! Tančit na nějaké techno nebo cimbálku je normální – ale tančit na Vivaldiho, Bacha a Martinů je bomba. A když si Liduško uvědomíš, že tady v našem

regionu tančí a zpívá každý strom, i tvoje srdce musí zaplesat, kolik tanečnic jsme za ty roky městu a okolí darovali. Naše baletky jezdí po různých přehlídkách a vozí do Hradiště ne-
spočet cen, a kdo myslíš, že byl mezi nejlepšími v republice na celostátní soutěži, která, jen tak mimochodem, byla v Uherském Hradišti. Ano, máš pravdu. Děvčata z tanečního oboru naší školy.




Lucie Mikošková, 14 let



SLEVA 10%

PRO STUDENTY ZUŠ Uherské Hradiště.*

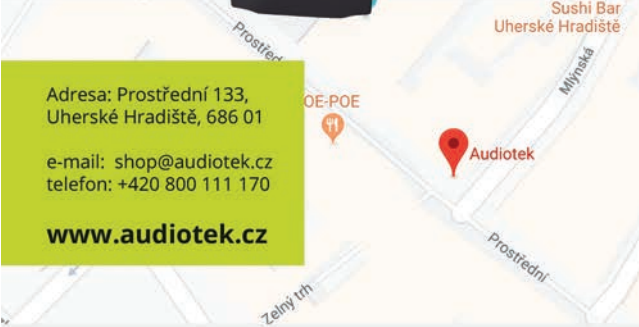


Adresa: Prostřední 133,
Uherské Hradiště, 686 01

e-mail: shop@audiotek.cz
telefon: +420 800 111 170

www.audiotek.cz

* Sleva se nevztahuje na akční a výprodejové zboží a produkty značky Yamaha a Fender.



• divadlo

vedoucí literárně-dramatického oboru:

Mgr. et MgA. Hana Nemravová

hana.nemravova@zusuh.cz • +420 736 473 996

Liduško, literárně-dramatický obor není jen o knížkách, které jsou dramaticky poházené po škole. Učitel oboru je sice vášnivý čtenář, spisovatel, scenárista, režisér, výtvarník, scénograf, osvětlovač, hudebně a všelijak jinak nadaný technik – něco jak já, ale oni jsou to hlavně učitelé. Představ si, že jim tam nastoupí sice talentovaný, ale zakřiknutý špunt a na konci studia je z něho většinou sebevědomý (u nás mezi školníky říkáme asertivní) mladý člověk, který je schopný stát na jevišti, přednášet básně, hrát divadlo nebo v šestihvězdičkovém hotelu konferovat oceňování nejlepších futsálistů. Ti malí si hodně hrají (a tím se učí, ale to oni nevědí), začínají normálně ovládat svoje tělo i hlas. A takové předměty jako přednes, pohybové divadlo, tvůrčí psaní, loutkové divadlo, sborový projev, moderování a pantomima – to jsme tedy na základce ani na učňáku neměli. Nedávno jsem se přihlásil mezi Čapkovce – to je ochotnický soubor, který zkouší u nás ve škole. No a hrají tam i ty nejstarší děcka z dramaťáku. Před tím jsem myslel, že bych se mohl také dostat na prkna do divadla, do seriálu nebo filmu, jak ti jejich někteří absolventi, nebo že aspoň začnu vozit ceny ze všelijakých přehlídek. No a tady jsem narazil.

Ty nedoženu. Ale u nás ve škole letos otevírají recitační klub pro středoškoláky a na Wolkrově Prostějově zrušili horní věkovou hranici, k nim se tedy přidám. Budu prvním recitujícím školníkem na světě.



Alžběta Koničková, 17 let

Skromný výběr z bohatého kalendáře akcí ZUŠ

- 7.5. Klub kultury **Malí velcí filharmonici**
- 16.5. Reduta **3. koncert absolventů, sólistů a souborů**
- 22.5. Panský dvůr Kunovice **Koncert absolventů pobočky Kunovice**
- 28.5. Reduta **4. koncert absolventů, sólistů a souborů**
- 31.5. Reduta **ZUŠ Open: Orchester budoucnosti IV**
Slovácký komorního orchestr a sólisté z řad největších talentů základních uměleckých škol Slovácka
- 3.+4.6. Klub kultury **Tanec, tanec (UH+Kunovice)**
- 5.6. Koncertní sál ZUŠ **5. koncert absolventů a sólistů**

Z akcí k 80. výročí školy

- 21.10. Slovácké divadlo
Vernisáž výstavy k výročí ZUŠ
(výstava potrvá do 8. 11.)
Večer absolventů LDO – Eva Josefíková,
Švandovo divadlo: Pankrác 45
- 29.10. Klub kultury **Večer tanečního oboru**
- 12.11. Reduta **Koncert hudebního oboru**
- 20.11. Klub kultury **Slavnostní večer k 80. výročí**

více na www.zusuh.cz

Vydávání našeho časopisu podporuje mapuh.cz, projekt je zaměřený na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání dětí a žáků na mateřských a základních školách.



EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání



Projekt Místní akční plán ORP Uherské Hradiště II, registrační číslo CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008649, je spolufinancovaný z prostředků EU, Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, a státního rozpočtu

TANČNÍ OBOR

Při vstupu do tančnického sálu na vás nejprve zapůsobí okázalým dojmem velká zrcadlová stěna, která probíhá opticky zvěšuje. Pokud sál navštívíte, když probíhá hodina, hra zrcadel, prostoru a tance ve vás vyvolá silný pocit sounáležitosti a nutkání být součástí této vizuálně atraktivní podívané.

ELENKA 9 LET

VERONIKA, JULIE A SPOLUŽÁKY

CO TĚ PŘIVĚDLO K TANČNÍMU OBORU?
Baví mě tančit. Rozhodla jsem se sama, že sem začnu chodit.

Já sama. Už od malicka mě ten balet zajímal. (Julie)
Mě sem přivedla kamarádka v první třídě. Líbilo se mi, že sem chodí, tak jsem chtěla chodit taky. (Veronika)

ZMĚNIL TANČNÍ OBOR NĚJAK TVŮJ ŽIVOT?

Ne. (Odvěti velmi přesvědčivě.)
Hodně. Jsou tu noví lidé a získáváme nezapomenutelné vzpomínky. Prostě tanec je život! Je to něco jiného, něco co vás obohátí do života, do budoucna. Můžete to využít i mimo hodiny. Nebo taky, když jsem byla malá, tak jsem se hrozně hrbila a tím, že teď tančím, tak mám hezčí držení těla. Už se nehrbím a ty záda mi to nějak rovná. A taky nezlostustnete! (Julie)

MAŠ NĚJAKÝ ZAJÍMAVÝ ZÁŽITEK SPOJENÝ S NAVŠTĚVOVÁNÍM

TANČNÍHO OBORU?

NĚJAKOU VZPOMÍNKU NEBO ZÁŽITEK SPOJENÝ S OBOREM NEMÁM.
Mám ale špatny. (Sborovy smích.) Ale asi nejspíš postup na 36. celostátní přehlídku dětských skupin scénického tance Kutná

Hora 2019. (Julie)

CO VŠECHNO SE ZDE UČÍTE A JAK VYPADÁ HODINA?

Když sem dojdeme, rozcvičíme se a jdeme tančit.
Učime se zde moderní i klasické tance.

MAŠ NĚJAKÝ VZOR?

Naši paní učitelku (Marie Hladníková), jinak asi nějakého konkrétního tančnicka co by mi byl vzorem neznám.

Naši paní učitelku (Jana Trubáčiková).

PŘEMÝŠLELA JSI NĚKDY, ŽE BY SES TÍMTO ŽIVILA?

Ne, přijde mi to moc těžké.

Ano, ale mám problémy s klouby a co jsem slyšela, tak baletky mají potom zničene nohy, konkrétně špičky. (Julie)

Taky se málo prosadí, je totiž těžké se prosadit ve větším divadle. Prostě je to jedno s druhým. (Veronika)

NA JAKOU SKLADBU BY SIS CHTĚLA ZATANČIT?

Na skladbu z Labutího jezera.

Na skladbu z Labutího jezera, Dance of the Little Swans. (Julie)

TYTO STRÁNKY PŘIPRAVILI ŽÁCI LDO -
PŘEDMĚT: TVŮRČÍ PSANÍ
Bára (18), Tereza (18), Filip (17), Vojta (16)

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

Pokud se tu neučí, divadelní sál vypadá zvláště, kolem dokola jsou černé závěsy. Na zdech nevíš jediný obrázek. Sál ožívá až při hodinách, zkouškách a divadelních představeních. Na jevišti pak z ničeho nic vyproste celé městečko, tajuplny kouzelný les či divčí pokojik. Stací pár kulis, několik rekvizit a světel.

ERIK 8 LET

VERONIKA 16 LET

CO NEBO KDO TĚ PŘIVĚDLO DO DRAMATICKÝ?

V první třídě jsem tu byl se školou a líbilo se mi tu. Byly tu zrovna skupinky dramatického oboru a já potom doma řekl mamce, aby mě přihlásila. Zatím chodím jeden rok a pořád mě to baví. Stojí to tady za to.

Jako malá jsem se chtěla stát spisovatelkou, chtěla jsem se naučit psát a měla jsem ráda básničky. Neveděla jsem, kam jítam jít než do dramatické. Tam po roce moje touha po psaní uhasla a vznila se ve mně vášně pro herectví.

MAŠ NĚJAKÝ VZOR? TŘEBA ZE ZUŠKY A NEBO NĚKOGO ZNÁMĚHO?

Nemám vzor. Chtěl bych se ale zlepšit.
Haničku. (Hana Nemravová, učitelka LDO). Odjakživa je můj vzor Hanička, protože dělá tolik a věcí a má tak dobře nápady.

Nechápu, kde na ně přichází. A hodně mě naučila. Taky některé starší záky, ze starších skupinek, ale to spíš když jsem byla menší, teď už tady žádné starší než já moc nemáme.

PŘEMÝŠLELA JSI NĚKDY O TOM, ŽE BY SES ŽIVILA HERECTVÍM,
REŽIÍ, NEBO NĚCÍM PODOBNÝM?

Přemýšlel jsem nad tím, asi by mě to bavilo.
Ano, uvážovala jsem o tom. Vlastně o tom stále uvažuji. Mám v plánu hlásit se na JAMU a DAMU. Na herectví, nebo na alterna-

MAŠ NĚJAKÝ ZÁŽITEK NEBO TRAPAS SPOJENÝ S DRAMATIKEM?

Nic mě nenapadá. Ale tak třeba dneska jsme hráli čaroděje, vymýšleli jsme příběh ve dvojicích a kreslili jsme školníka. Každá zkouška (smích). Jeden spolužák má ode mě jízvu. Napíchla jsem ho na židli, při zkoušce. Během zkoušení stěně hry se mi podarilo zlomit uz tři kostata, rozbila jsem pár židli a tak... jsou to Veselé paníčky windsorské.

ZKUSIL/A BYS POPSAT, CO SE DĚLÁ V HODINĚ DRAMATIKU?

Děláme hlasová cvičení a hrajeeme různé hry, povídáme si a máme domácí úkoly. Zatím nepřipravujeme žádnou hru, ale těším se, až budeme hrát opravdové divadlo.

Pokud se nezkouší hra, tak jí většinou vybíráte. Čtete texty, co Hanka donese, rozebíráte je a přemýšlíte společně s ostatními nad jejich významem a možným zpracováním. Jinak se dělají různá hlasová cvičení, improvizace a podobně. Když je vybrána hra, prochází se sceny a vymýšlí se zpracování. Až je to hotovo, začnou pravdělně zkoušky a jako závěr roku máme premiéru.

HUDEBNÍ OBOR

Celá budova na Mariánském náměstí je jedním velkým hudebním nástrojem. Z každé třídy se ozývá jiná tónina, jiný hudební nástroj. Společně vytvářejí zvlnění souzvuk. Každý den tu tak znovu a znovu vzniká další část skladby nazvané Radost z hudby.

MARKÉTA (HOUSE) 11 LET

ZUZANA (ZPĚV) 16

CO TĚ PŘIVĚDLO K HUDEBNÍMU OBORU?

Když sestra začala před šesti lety chodit do ZUŠ na klavír, mě se zalíbily housle a tak jsem se na ně začala učit. Když sestra začala před šesti lety chodit do ZUŠ na klavír, mě dostala jsem se sem díky sboru, který vede paní učitelka (Ivana Zámečnicková, pozn. redakce). Ta si mě vyhlídla a nabídla mi, jestli nechci zpívat i sólově.

ZMĚNILO HRANÍ/ZPÍVÁNÍ NĚJAK TVŮJ ŽIVOT?

Hodně cvičím, a proto mi nezbyvá moc volného času. Někdy vstávám dřív a hraji ještě předtím, než jdu do školy.

Jo, určitě! Naučila jsem se tedy spoustu věcí, jako například jak správně dýchat, protože občas mám problém se porádně nadechnout a paní učitelka mě s tím naučila pracovat. A celkově mě dřív ani nenapadlo, že bych někdy mohla zpívat na koncertě nebo se dostat právě do toho celorepublikového kola, to je pro mě něco neskutčného, já jsem si myslela, že hned vypadnu.

MAŠ NĚJAKÝ ZAJÍMAVÝ ZÁŽITEK SPOJENÝ S NAVŠTĚVOVÁNÍM HUDEBNÍHO OBORU?

Já se připravuji na hodiny? Co v nich děláte?

Mívám hodné koncerty – to jsou velké zážitky. Nebo teď jsme jeli v autě a bavili se o notách a já zjišťila, že jsem je nechala doma!

Jo, jo! Já jsem se minulý rok dostala na celorepublikové kolo soutěže a já mívám pokazde strašnou těmu, když někde musím zpívat. A tam jsem si to tehdy v podstatě celé pokazila jen kvůli tomu, že mi začal vypadávat hlas. Což se mi stává víceméně pokazde, když někde vystupuji.

JAK SE PŘIPRAVUJĚŠ NA HODINY? CO V NICH DĚLÁTE?

Hodinu začínáme vždy nějakým dechovým cvičením, poté se rozepřívám a naučím se písničku od základů do bodu, kdy jí můj nástroj, musí cvičit.

Hodinu začínáme vždy nějakým dechovým cvičením, poté se rozepřívám a naučím se písničku od základů do bodu, kdy jí můj nástroj, musí cvičit.

JAK BY VYPADAL TVŮJ IDEÁLNÍ HUDEBNÍ NÁSTROJ?

Ted' mám housle pučené od pana učitele, ale kdybych měla mít svoje, byly by fialové.

Já na nic nehraju, já zpívám. (Zní to hrde. Možná sám lidský hlas je tím nejlepší hudebním nástrojem.)

PRĚMÝŠLELA JSI NĚKDY, ŽE BY SES TÍMTO ŽIVILA?

Jo. Rika mi to dost lídí, jestli nechci být profesionální zpěvačka, ale upřímně... Asi ne. Přijde mi to až moc náročné.

VTVARNÝ OBOR

Účebna výtvarného oboru krásně voní. Na stěnách visí obrazy a skici. Na policích se pohodlně rozvalují podivní tvory z keramické hlíny. Je tu poměrně ticho. Možná jsou výtvarníci tísí a plaší tvorové, kteří se dorozumívají pouze pomocí kreseb.

EMMA 9 LET

ANETA 16

CO TĚ PŘIVĚDLO K VTVARNÉMU OBORU?

Já jsem zjistila, že mám takový trochu umělecký talent, tak jsem si vybrala tenhle obor.

Vzdávky mě bavilo kreslit, proto jsem si tento obor vybrala.

MAŠ NĚJAKÝ VZOR MEZI VTVARNÍKY?

Rekla bych, že Amálie. (Amálie je zřejmě holčička sedící vedle Emmy. Polichocené se chichotá.)

Mým největším vzorem je moje paní učitelka, která mě toho opravdu hodně naučila. (Paní učitelka Hana Klínková právě ve třídě není, nemůže nás slyšet. Aneta není splhoun!)
PODĚLÍŠ SE S NÁMI O NĚJAKOU ZAJÍMAVOU HISTORKU?

Nevim. (Asi ví, ale trochu se stydí. Co se jí tak mohlo přihodit?)
Jednou, když jsme malovali takový velký obraz, jedna kamarádka si polozila barvy na zidli a já jsem si do toho klekla a měla jsem celé kalhoty barevné. (Aneta se směje, přejede si rukou po obličejí a vytvoří na něm šmouhu. Modrou.)
CO VŠECHNO SE VLASTNĚ VE VTVARCE DĚLÁ?

Animujeme, děláme komiksy, kreslime.

Učíme se kreslit, malovat, děláme s keramikou, zkoušíme různé výtvarné styly.

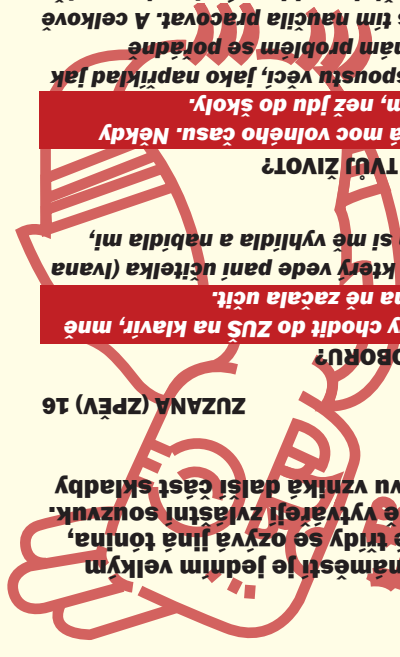
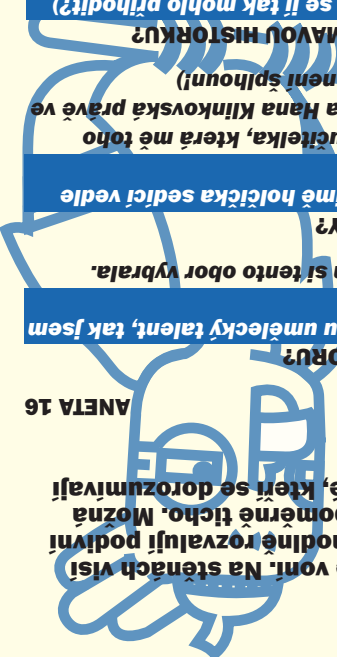
EXISTUJE NĚJAKÉ VTVARNÉ DĚLO, KTERÉ VŠICHNI OSTATNÍ OBDIVILI A TOBĚ SE NELÍBÍ?

Nevim, jestli si vzpomenu. Jo, Claude Monet, Lokomotiva. Líbí se mi moc ne, mě se nelíbí rozmazané obrazy.

Na nic takového si ted' nevzpomenu.

PRĚMÝŠLELA JSI NĚKDY O TOM, ŽE BY SES VTVARNU NĚKDY VĚNOVALA PROFESIONÁLNĚ?

Jo. Přemýšlela. Asi se tím žít nebudu, ale budu to mít jako hobby. (Odházím. Emma si něco vykládá s Amálií, zuřivě gestikuluje, snad neshodí nic ze stolu. Výtvarníci asi nebudou tak tísí a plaší, jak jsem si myslel.)
PRĚMÝŠLEJ JSEM, PŘEMÝŠLELA. ALE NAKONEC JSEM USODILA, ŽE NE. (Vrací se k rozdělanému obrazu. Ani si nevšímá, že odcházm. Třeba to s tou profesionální kariérou nakonec dopadne úplně jinak.)



KUDY KAM?

Nevíte, pro který obor se rozhodnout?
Pomůžeme vám naštět!

1. KDYZ JSEM BYL MALÝ, TAK JSEM:

- pomáloval obyváci pokoj
- pořad poskakoval, rodiče mě museli přivazovat k posteli
- si všude zpíval, i v autobuse
- pořad zvanil a o všem diskutoval

2. Z UVEDENÝCH ZVÍŘAT SE MI NEJVÍC LÍBÍ:

- labut
- loskuták
- papoušek ara
- slavík

3. NA PUSTÝ OSTROV SI VEZMU:

- pastelky
- oblíbenou knihu
- písničky
- foukací harmoniku

4. V AUTOBUSE:

- si sednu vedle člověka, který kreslí přstem
- na zamžené okno
- se posadím vedle člověka, který má na uších sluchátka a tučka nohou do rytmu
- se hřnu k tomu, kdo na celý autobus vykládá, a zvědavě poslouchám
- si nesednu, stojím bez držení vedle hazardéra, který se také nedrží, snažím se nespadnout

5. DEŠÍ MNE:

- trapežní ticho
- pít s dřevěnou nohou
- škrábání křídly o tabuli
- sádrovi trpasličí

VÝSLEDEK:

Nejvíce **CERVENÝCH**

Broukaš si nevědomky od rána do večera všude, kam tě nohy zanesou? Doma? Ve škole? V lavici? Miluješ hudbu a nejlepší způsob trávení ranni cesty do školy je pro tebe se sluchátky v uších? Je tvým snem tvorit hudbu vlastním rukama, nohama, pusou – no prostě dát do hrani celou svou duši? Pak jsi jako stvořen pro **HUDBĚKU**. Naši vidni učitelé tě provedou klikatou stezkou mezi notami až k vysněnému hudebnímu nástroji. Nejvíce **MODRÝCH**

Nech mě hádat! V sešitě máš více kresbiček než vyjmenovaných slov, ruce věčně zamazané od barviček a když přemýšlís, okusuješ fialovou pastelku. Učitelé na ZUŠce ti za obrázek krtěčka v sešitě matematiky poznámku nedají, právě naopak! Píid do **VYTÁRKY** a nauč se, jak správně nakreslit portrét svého nejlepšího kamaráda nebo jak namalovat zahradu za babiččinou chalupou. Nejvíce **ZELEŇCH**

„Dánc jako zážitek.“ Tak zní motto **TANEČNÍHO OBORU**. Pokud se ti při poslechu hudby nohy samy od sebe roztančí a ty nevydržíš sedet na místě, měl by ses stát zákem taněčního oboru. Kouzlo pohybu, ladné kroky – to vše za doprovodu klasické i moderní hudby. Navíc si můžeš být jist, že už na svém prvním plesu budeš hvězdou parketu! Nejvíce **ORANŽOVÝCH**

Je to jasné! Každý večer při čištění zubů na sebe děláš v zrcadle opičky a rodiče tě musí denně napomínat, že vše (obzvláště úklid pokojíčku a rymu) hrozne dramatičtější. **DRAMATÁK** je pro tebe tím pravým místem pro využití tvých hereckých dovedností. Zde můžeš bez zábran simulovat zlomeninu levé ruky, předstírat, že tva bota je ve skutečnosti sousedovic Alík nebo že slova předvest telegrafní sloup.

Na dalších stranách si můžete přečíst rozhovory s záky všech oborů. Pokud toužíte po dalších informacích, stačí přetocit časopis z druhé strany.

Vytrubte své myšlenky do světa

PÁDEJ DO ZUŠKY!
TANCI DOKUD MŮŽEŠ

ZUŠCE!!!

TANEC NA ANENAT

OTOČKA!

SCENA
POHYB
GESTO

**KROK
STOJAN**

TO JE TEDA TĀNECI!

ROZTANCI TO!

JE TO DRAMA

KĀNKA

ŠMOUHA

HLAS

TEXT

NADŠENEC MŮŽE, NADANÝ MUSÍ!

CHOD DO ZUŠI

Je to tady taneční!

Je to tady taneční!

PLÁČNI NĀPAD NA PĀPÍR

ZANOTUJ SI!

ZNITOI

A je vymalováno!

Nehraj to na mne!

Krok sun krok

NALAD SE!